

Idrottsminnen

Nr 4 - December 2018

Arne Kring tilldelades "Hälsingeguldet 1974", närmast för hans VM-seger i lag 500 cc samt SM-seger 500 cc individuellt och i lag 250 cc. Vidare för hans framgångar på motocrossbanan både inom och utom landet.

Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskap

Dags för Julnumret av Idrottsminnen !!

I detta nummer uppmärksammar vi motocrossföraren **Arne Kring, Woxnadalens MK**, vinnare av Hälsingeguldet 1974.

Vi skriver om **Edsbyns SK** som firar **50 år** 2018, och som har flera kända idrottsnamn att minnas.

Den årliga **Idrottsresan** för HIHS har avverkats, denna gång till Östersund. Resan gav många minnen, från skogsbranden runt Kårböle till besök på Skidskyttestadion i Östersund.

Vi skriver om en **"liten"** udda sport i Hälsingland 1970, men det fanns ändå en **SM-vinnare** från Söderhamn !!

Vi skriver även om när **extratåg** sattes in för att bevaka **slalompremiär**.

Redaktionen för HIHS presenterar **"Julnötter"** som har hämtats från Thord-Eric i Jämtland.

HIHS ger medlemmarna ett bra tips hur ni kan lösa era julklappsbekymmer.

Vi skriver om DM finalen i **Bandy 1907**, då var det andra tider!

Redaktionen noterar vilka föreningar som **jubilerar 2019**.

En av Hälsinglands stora **fotbollsprofiler** har lämnat oss!

Välkomna till Idrottsminnen **Nr 4 - 2018**

Lars Hedlund

Kassörens ruta!

Tiden rusar iväg och det har åter blivit dags att förlänga medlemskapet i HIHS.

Våra medlemsavgifter för 2019 är:

100;- Enskild medlem, 200;- Föreningar och klubbar
300;- Förbund, företag och kommuner.

Använd bifogad gireringsavi för betalning till bankgiro **273–0133** eller swisha: **123 038 81 65. Kom ihåg att ange avsändare (namn och adress, gärna e-postadress också).**

Finns det inte någon bifogad gireringsavi med i detta IM är medlemskapet för 2019 redan klart.

Medlemsavgifter, verksamhetsbidrag och annonsintäkter är våra största inkomstkällor och alla hälsas varmt välkomna att stödja oss i vår strävan att bevara Hälsinglands digra och intressanta idrottshistoria till kommande generationer.

12 november 2018 har 329 medlemsavgifter kommit oss tillhanda, tyvärr saknar några av dessa, fortfarande, uppgift om avsändare och kan därför inte bokföras på någon medlem.

Nytt:

Fyra framlottade medlemmar, vilka betalat sin medlemsavgift före **28 februari 2019**, erhåller varsin Sverigelott, med möjlighet att vinna hela 25 miljoner.

Nya medlemmar:

Det är en stor ära för oss att få hälsa nedanstående medlemmar, vilka har tillkommit efter vårt förra utskick av Idrottsminnen, varmt välkomna till HIHS:

Lars Göran Wallin Bollnäs, Joakim Westlund Enånger, Jan-Erik Lindén Gävle, Anders Hedström, Fredrik Jönsson, Härje Lindgren, Krister Nilsson, Christer Stridh Hudiksvall, Per Kallerhult Ljusne, Hans Hagelin Norrala, Dick Roberg Näsviken, Bengt Herkules Sundsvall, Börje Pettersson Trönödal och Kenneth Svedlund Vallsta. Dessutom har Sunfab Hydraulic AB, Sverige Bygger AB och Kontorscenter AB i Hudiksvall tillkommit som sponsorer.

Kontakta Owe Flodin på 070-569 08 31 e-post: oweflodin45@gmail.com om du har frågor rörande medlemskap.

Hälsingeguldet 1974:

Arne Kring, Woxnadalens MK

När motocrossföraren Arne Kring, Woxnadalens MK, tilldelades 1974 års Hälsingeguldet var det nog många som ansåg att "det var minsann på tiden". Han hade då under många år tillhört världseliten i motocross med bland annat ett VM-silver hemma i prisskåpet.

"För VM-silver i lag, 500 cc, samt SM-seger individuellt, 500 cc, och SM-seger i lag, 250 cc, plus framgångar både inom och utom landet" löd motiveringen. Bland framgångarna utomlands det året finns då en åttondeplacering totalt i VM-serien.

- 1974 var också det år då jag vann min enda individuella SM-seger, säger idag 76-årige Arne Kring. Men i lag vann vi – Woxnadalens MK – några gånger i både 250- och 500-klasserna.

Till vänster Conny Forsell, HIHS, som pratar gamla motocross-minnen med Arne Kring.

Arne Kring började sin långa och framgångsrika motocrosskarriär 1959, innan han hunnit fylla 17 år. Debuten skedde på dåvarande Lillbobanan i södra utkanterna av Edsbyn, en bana som försvann bara några år senare då kommunen behövde marken för bostadsbyggande och Woxnadalens MK fick flytta till Alfta där man sedan byggt upp sin nuvarande motorstadion. Efter debuten 1959 dröjde det inte länge förrän konkurrenterna ofta inte såg mer än bakhjulet av Arne Kring och från mitten av 1960-talet blev han en av de förare som fick representera Sverige i VM-serien. Under alla år, från första tävlingen 1959 till den sista 1980 körde Arne Kring på ett och samma fabrikat – Husqvarna (HVA).

- Men en gång var det när att våra vägar skildes, berättar Arne Kring. HVA använde oss förare många gånger att testa nya grejor. Trots att vi såg och förstod att det inte skulle fungera så var vi tvungna att göra som de ville. Längre var han uppvaktad av japanska Suzuki, som ville ha över honom i sitt fabriksstall.

- Japanerna var väldigt närgångna och irriterande, berättar han. De trängdes runt motorcykeln och tog mått på motorer och ramar. Sen kopierade de för att försöka kunna göra lika bra maskiner själva.

Även om 1974 var en stark säsong för Arne Kring med individuell SM-seger och lagsegrar i såväl VM som SM är frågan om inte 1970 var hans allra bästa. Trots en skada som kostade en VM-titel.

Efter att Bengt Åberg från Bollnäs blivit världsmästare 1969 såg det ut att världsmästaren 1970 också skulle bli en hälsing – Arne Kring.

Efter att nio av de tolv deltävlingarna avverkats hade Arne Kring ett till synes ointagligt försprång. Han hade vunnit fyra av deltävlingarna: i Holland, Frankrike, Finland och Tjeckoslovakien. I Holland vann han första heatet, i Frankrike och Finland båda heaten och i Tjeckoslovakien det andre heatet.

Det blev visserligen en hälsing som blev världsmästare även 1970 – men inte Arne Kring. Bengt Åberg vann igen efter det att Arne Kring missade de tre sista deltävlingarna på grund av skada.

- De tre sista deltävlingarna kördes på 12 dagar, säger Arne Kring. Jag var dum nog att fråga min läkare hur jag skulle göra och han rådde mig att avstå från tävlingar en tid ytterligare. Hade jag inte lyssnat på honom utan startat i sista deltävlingen hade jag säkert tagit de poäng som behövts för att vinna totalsegern.

Nu fick Arne Kring se sig passerad av kompisen Bengt Åberg i sista deltävlingen. Men ett VM-silver är minsann inte fy skam det heller.

Här ser vi Arne Kring i full action i sin favoritsport !!

Arne Kring fortsatte att köra i VM-serien till och med 1975. Sedan varvade han ner men fortsatte att köra serietävlingar och tävlingar på nära håll till och med 1980 då han ställde in crosscykeln i garaget för gott.

- Jag tog över driften av Erik Mårtenssons Cykel & Sport efter svärfar 1976, berättar Arne Kring, som sedan drev rörelsen fram till 2005 då en dotter tog över familjeföretaget, som idag heter Knåda Sport.

Många resor till många länder hann det bli under det totalt år Arne Kring var yrkesförare i motocross. Några av de starkaste minnena är de många sommarmånader han tillbringade i USA under 1960- och 1970-talen.

- Det började men att jag blev tillfrågad av Torsten Hallman, känd crossprofil och fyrfaldig världsmästare i 250 cc-klassen från Uppsala, om jag ville följa med på en "missionsresa" till USA för att försöka marknadsföra motocrossen – och HVA - i det stora landet.

För att följa med på det äventyret ställde Arne Kring ett krav:

-Du måste ta hand om mig där för jag kan inte ett ord engelska. Det blev jag förstått lovad. Vi flög från Hamburg till Los Angeles. Men där på flygplatsen försvann Hallman. Kvar ensam stod Arne Kring tills en amerikan kom för att hämta upp honom. Men med teckenspråk lyckades Arne Kring inte bara överleva den resan utan den följdes av många flera.

- Jag var där och körde en så kallad sommarserie under många år. Vissa år var serien ett par månader lång och jag trivdes bra där.

Under vinterhalvåret åkte Arne Kring ofta mycket skidor. Han åkte också flera av de så kallade motionsloppen som var populära runt 1970. Det är den enda sport han sysslat med förutom motocross.

Conny Forsell

Edsbyns SK 50 år!

Det finns många sätt att fira jubileum. Edsbyns Skidklubb valde att fira sitt 50-årsjubileum med ett Öppet hus-evenemang vid sin anläggning Kygelvallen i Knåda. Men innan klubbens utomhusaktiviteter stavgång, mountainbike och löpinstruktion drog igång så inleddes dagen, som sig bör vid ett jubileum, med en genomgång av klubbens historia.

Edsbyns SK:s ordförande sedan 20 år, Kjell Hasselqvist, kunde hälsa en fullsatt klubbstuga välkommen och föredrog en historik av såväl klubbens framgångar i skidspåren som det omfattande ideella arbete som lett fram till det skidstadion som finns vid Kygelvallen idag.

Kjell Hasselqvist, Edsbyns SK:s ordförande, mottar HIHS presentgåva av Conny Forsell.

Formellt sett bildades Edsbyns Skidklubb redan under hösten 1967 men det var inte förrän 1968 som verksamheten drog igång.

Då hade Edsbyns SK tagit över Edsbyns IF:s skidsektion, en sektion som då i sin tur tidigare under 1960-talet sugit upp skidåkarna från först Voxna IF och senare även från Rotebergs SK.

Första stora framgången för den nybildade klubben kom bara någon månad in på 1968 då Britt Strandberg ingick i det svenska silverlaget vid OS i Grenoble. Det var Britt Strandbergs tredje OS-medalj i stafett efter guld i Squaw Valley 1960 och silvret i Innsbruck 1964. Men de gångerna var det Edsbyns IF hon tillhörde.

1970 kom Edsbyns Skidklubbs hittills enda SM-seger i stafett genom trion Ulla Nilsson, Gun Andersson och Viola Ylipää, vilken också vann 5 km individuellt samma år.

1970-talet blev Edsbyns SK:s bästa period på herrsidan efter några lyckade handplockade värvningar.

Det började med Tommy Limby, som hämtades från Orsa och Benny Södergren från Hällby Brunns IF i Eskilstuna 1972. De kompletterades sedan under kommande åren med Kjell Eliasson, Arne Pettersson, Åke Wingskog, Stig Jäder, Örjan och Anders Blomkvist samt Jörgen Persson fram till sista stora satsningen 1983-1984 med Christer Andersson, Stig Mattsson och Tony Pölder.

Tommy Limbys tid i Edsbyn blev bara två säsonger medan den mest framgångsrike av dem, Benny Södergren, blev kvar i Edsbyn från 1972 till och med 1978. Under den tiden hann Benny åka hem ett stafett-SM till Edsbyns SK tillsammans med Kjell Eliasson och Stig Jäder 1976.

Det året var Benny Södergrens bästa säsong då han, mycket överraskande, åkte till sig bronsmedaljen på femmilan vid OS i Innsbruck. Han var också startman i det svenska stafettlaget som hamnade precis utanför prispallen.

Edsbyns SK har under årens lopp också varit arrangör för några större tävlingar. Redan under första verksamhetsåret fick klubben förtroendet att arrangera ett av uttagningsloppen inför OS. Loppet vanns av Assar Rönnlund.

Fyra år senare, 1972, fick Edsbyns SK åter arrangera ett uttagningslopp inför OS, ett lopp som flyttades till Harsa på grund av snöbrist.

Efter att ha haft sitt tillhåll i anslutning till Gårdtjärnsberget under de första åren fick klubben möjlighet att flytta sin verksamhet till Knåda i början av 1980-talet.

Där har man sedan undan för undan byggt ut såväl spår som byggnationer i etapper.

Klubbstugan byggdes helt ideellt och utan kommunalt bidrag. På den punkten blev det nobben. Men med ihoptiggt eller billigt inköpt materiel och frivilligt arbete kunde man 1987 inviga en klubbstuga, som kostat 183.000 kronor.

Interiör från klubbstugan. Blommorna på bordet en uppvaktning av klubbens tidigare elitåkare Benny Södergren.

Anläggningen vid Kygelvallen används inte bara vintertid utan banorna har många gånger också använts vid terränglopp, bland annat DM. Dessutom är det idealisk terräng för klubbens senaste verksamhet, mountainbike, som växer sig allt större.

Dessutom en sport som ger Edsbyns SK aktiv verksamhet hela året.

Conny Forsell

Hjälp oss med idrottsminnen!

Vi i redaktionen för "Idrottsminnen" har sagt det förr – och säger det igen. Vi behöver din hjälp för att kunna producera en så välfylld produkt som möjligt. Våra källor riskerar att tömmas snabbt om vi inte får din hjälp.

Här kan du som medlem göra en viktig insats. Kanske har du egna idrottsminnen att berätta, kanske har du unika bilder i din samling, kanske minns du spännande eller märkliga idrottshändelser och kanske har du själv varit med om något som andra kan få del av.

Du får naturligtvis skriva själv om du vill. Men vi kan också skriva om du föredrar att istället berätta det för oss.

Hör av dig till redaktionen för "Idrottsminnen". Hjälp oss med material så blir vår lilla "tidning" ännu bättre.

Lars Gösta Larsson

larsgostalarsson@telia.com

Lars Hedlund

larshedlund400@gmail.com

Erik Wiger

erik@wiger.net

Conny Forsell

conny.forsell@outlook.com

Idrottsresan 2018 till Östersund

Den 18–19 september gick HIHS traditionella höstresa till Jämtland och Östersund. Vi var 28 deltagare denna gång, de flesta från Hudiksvallsområdet, men även Söderhamns-, Bollnäs- och Ljusdalshörnorna var representerade.

Här ser vi alla deltagarna på HIHS årliga idrottsresa, här framför skidskyttestadion i Östersund.

Resan började i Hudiksvall med stopp i Ljusdal och Kors Krogen. I Kors Krogen steg föreningens kassör Owe Flodin på bussen, och av honom fick vi en bra guidning under färden genom det stora skogsbrandområdet i Kårböles närhet. Även om man från bussfönstret inte kunde få en total bild av skogsbrandens härjningar, så var det vi fick se ändå tillräckligt. Ett nästan spökligt landskap målade upp sig längs vägen.

Ett av målen på Jämtlandsresan var vi skulle få veta lite mer inför kommande skidskytte-VM i Östersund, den 7 till 17 mars nästa år. Marianne Tharvaldsson från Skidskytteförbundet guidade oss på stadionområdet och gav i övrigt en intressant information av vad som komma skall.

Här ser vi Leif Styrman dela ut HIHS nyanskaffade gåva till **Marianne Tharvaldsson Skidskytteförbundet.**

En uppskattad gåva!

Även vårt boende, vandrarhemmet Ledkrysset som tidigare huserade Räddningstjänsten i Östersund, går i vinter i skidskyttets tecken. Detta eftersom det norska skidskyttelandslaget har sitt boende just där under VM. Det har man för övrigt varje gång det vankas skidskytte i Östersund. Bra klass på stället alltså!

Lite kulturella blev vi också med ett besök i klassiska Frösö kyrka och Wilhelm Pettersson Berger muséet, Sommarhagen. Vi fick veta mycket om PB och hans förehavanden, tack vare guiden Britt Louise Madsen.

Kvällen ägnades åt gemensam middag och ett gästframträdande av **Thord Eric Nilsson, ordförande i Jämtlands Idrottshistoriska förening.**

En 77-årig journalist som besitter ett kunnande av Jämtlandsidrotten som nog ingen annan är i närheten av.

Med en god portion humor och sin berättarkonst blev Thord Eric kvällens absoluta höjdpunkt.

Thord Eric Nilsson anslöt sig till oss även dag två och vi fick del av ännu mer idrottshistoria samt även guidning av Östersunds ytterområden.

Innan hemresan handlade det om allsvensk fotboll. Östersunds FK har tagit fotboll-Sverige med storm, inte minst med alla härliga internationella cupmatcher som kryddades med segern över självaste Arsenal i London. Normalt tränar Östersunds allsvenska trupp på Jämtkraft Arenas konstgräs, men just denna dag flyttades träningen till klassiska Hofvallens gräsplan. Detta för att ÖFK:s kommande bortamatch var Sirius, som spelar på naturgräs i Uppsala.

Lars Landin, kanslichef på Östersunds FK, berättade om klubben och dess korta, men ack så framgångsrika historia. Det var ju inte så länge sedan exempelvis Hudiksvalls FF stod för motståndet till ÖFK.

Vi fick också veta att klubben har drygt 60 personer på avlöningslistan för heltidsanställda. Ett sista stopp gjordes i Åsarna och skicenter, där bland annat Thomas Wassbergs enastående skidkarriär finns till beskådning. Som avslutning kan vi konstatera att det knappast finns någon förening eller motsvarande som kan ställa upp med två så eminenta busschaufförer som Kenneth Svedén och Tommy Hammarstrand. All heder och lyft på höstkepsen till reseledaren och planeraren Leif Styrman som än en gång arrangerat en lyckad idrottsresa. Vi väntar redan på nästa!

Leif Flodin

Vilken fräck Norrlandsfläkt

Det är Erik Dolk, ordförande i Svenska Vattenskidförbundet, som sade det om Torkel Strand, när han segrade i SM i barfotaåkning i Sigtuna den 2 augusti 1970.

(- Undrar om Erik Dolk, visste att Torkel var i branschen ??)

Så här skrev Aftonbladet den 3 augusti 1970 om bragden!

För somliga går det raskt undan!

Norr fjärdens Vattenskidklubb i Söderhamn bildades för några dagar sedan, i fredags beviljades inträde i förbundet och igår fick man sin förste svenska mästare!

Torkel Strand 26, vann då Sigtunas SM-premiär i barfotaåkning. Hans tid var 1 minut och 31,3 sekunder. Torkel var den förste norrlänning som vunnit ett svenskt mästerskap i vattenskidåkning.

Här ser vi Torkel med sina vattenskidor för slalom och trick.

Efteråt intervjuas Torkel av aftonbladets sportjournalist. Klubben är så färsk att vi inte har någon fungerande styrelse ännu, berättar den glade mästaren. Alve Rundberg som också var med här idag och i finalen slog svenske rekordhållaren Hans Herbertsson är tillsammans med mig, klubbens enda aktiva åkare. Vi har fått tagit med familjerna och släkten för att vi skall bli tio medlemmar dvs. det antal som krävs för att man som förening ska få tillhöra RF. Hemma i Söderhamn vet man knappast om vår existens. Men efter det här kanske man kan komma och begära kommunala anslag.

Från att ha varit två grabbar 1970 (Alve o Torkel), så har sporten utökats på några år till närmare 15 grabbar som har visat intresse till sporten, troligen för Torkels SM-seger och Alves framskjutna placeringar i SM.

Här ser vi Leif Åke Boström som båtförare, sedan Torkel och Alve vid ett av sina träningstillfällen

Men hur startade detta ...?

Det var nog Torkels kompis, Alve Rundberg som drog igång vattenskidåkning i Norrfjärden och när sommarstugegrannen Torkel Strand fick se detta, var han inte sen att haka på.

Nu var det inte bara barfotaåkningen som dessa grabbar ägnade sig åt. I denna sport är kanske slalom och trick de stora grenarna och dessa två Söderhamnsgrabbar var inte långt från Sverigeeliten i dessa grenar heller. Nämnas kan att Torkel Strand var ytterst nära att knipa silvermedaljen i trick vid SM tävlingarna 1972, men tredje platsen i trick, var nog ändå Torkels bästa placering i vattenskidåkning.

Förstås tränades det mycket även i denna sportgren och ibland var det inte så lätt att hitta bästa träningsbanorna i inre Norrfjärden.

I grenen slalom skall banan vara 259 m lång och innehålla 6 portar, så det krävs utrymme och hastigheten ligger runt 50 km/tim så det går undan i svängarna.

Torkel nämner också att ibland kan det sluta i vurpor och då gäller det att försöka undvika de riktiga smällarna. Men visst händer det att man blir rätt blåslagen, men för det mesta avlöper varje "haveri" utan några större missöden.

I trick gäller det att få så många poäng som möjligt under de två ingångarna man har på sig om vardera 20 sekunder. Här gäller det att under de 20 sekunderna utföra så många svåra trick som möjligt. Det hela gäller snabbhet och säkerhet och val av ett program som ger högsta möjliga poäng. Får man över 2000 poäng, räknas det som en god nationell trickåkare.

Kan nämna att Torkel har varit och snuddat vid 3000 poäng och strax efter finns Alves resultat. Det var bara ett fåtal personer i Sverige som var före söderhamnarna.

Men, vad sade sommarstugeägarna runt Norrfjärden, vid den tidpunkten måntro?

Jodå, de har gått med en protestlista och fått 15 personer att skriva på och som senare inlämnades till kommunen. Tanken med protestlistan var, att detta måste upphöra omedelbart.

De har till och med tagit dit Hälsovårdsmyndigheten för att mäta upp ljudnivån, men det var inte alls så högt decibel att de hade något att anmärka på.

De funderade på fartbegränsningar för båtar, precis som för bilar, för Norrfjärden är ju ett vitalt och ganska tätbebyggt fritidsområde som ej bör domineras av några få **"stressbaljor"**.

Det bör dock i sammanhanget understrykas att Norrfjärdens VSK också hade ett stort antal supporters bland sommarstugeägarna, så allt var inte bara negativt.

Men hur gick det för Norrfjärdens VSK och hur har vi det i Hälsingland numera med vattenskidåknningen?

Ja, man kan nog säga att efter ett par år efter SM framgångarna för Torkel och Alve, avtog nog sporten i Norrfjärden.

Men däremot startade sporten i Mohed istället.

Moheds vattenskidklubb bildades 1973. De håller till i Florsjön som ligger ca 1,5 mil från Söderhamn.

Moheds vattenskidklubb har i dagsläget ca 150 medlemmar, varav 30 är licensierade åkare.

De har på senare år fått ett stort uppsving både bland tävlingsåkare och "motionärer", det mycket på grund av att de anordnat vattenskidskola och träningskvällar.

Lars Hedlund

Till alla medlemmar: Har ni en fungerande e-postadress skickar in den till oweflodin45@gmail.com det skulle underlätta för oss när vi skall informera om speciella händelser i kommunträffarna. / HIHS styrelsen

Julklappstips från HIHS !!

Kära medlemmar! Här finns en bra möjlighet för att komma ifrån julklappsbekymmer.

Varför inte överraska med ett abonnemang av Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskaps tidskrift.

Idrottsminnen !!

Är ni intresserade av erbjudande, skall ni göra följande:

Betala in 100:- till bankgiro 273 – 0133

eller

Swisha 100:- till nr: 123 038 81 65

Sedan måste ni ange vem som skall få ”julklappen”

till Owe Flodin e-post: oweflodin45@gmail.com

eller till 070 - 569 08 31

Görs följande kommer julnumret av Idrottsminnen att komma i brevlådan innan julaftonen 2018 till vår nye medlem i Hälsingland Idrottshistoriska Sällskap.

God Jul önskar HIHS styrelse !!

Publiken tog extratåg till slalompremiär

Att det säkert finns både viktig – och ofta roande – idrottshistoria i gamla protokoll och tidningsartiklar har vi här ett bra exempel på. Det är Dan Gradh, som genom Hugo Martinsson i Näsviken, kommit över ett tidningsurklipp med vidhängande annons ur HT från 1940.

Det handlar om "Nordiska slalomtävlingar" i Djupdal väster om Näsviken där Forsa IF samtidigt invigde sin slalombacke.

Den här bilden är enligt uppgift tagen i Djupdalsbacken. Om den dessutom är från premiärtävlingen är oklart.

Hur långt liv den slalombacken därefter hade har vi ingen aning om, men genom en del forskning och många förfrågningar har vi fått bekräftelse på att den i alla fall användes i slutet på 50-talet, men att den aldrig hade någon skidlift.

I samband med invigning av slalombacken i Djupdal, Näsviken
anordnas

Nordiska Slalomtävlingar

för DAMER och HERRAR

🚩 Söndagen den 18 februari kl. 1 em. 🚩

Bland deltagarna märkas:

DAMER: norska mästarrinnan Laila Schou Nilsen, svenska mästarrinnan May Nilsson, Åre.

HERRAR: Åres bästa med Sixten Isberg i spetsen. 8 man från Sundsvalls Slalomklubb samt hela Hälsingeeliten.

Parkeringsplatser. Serveringar. Högtalaranläggning.

Med anledning av tävlingarna göra tågen uppehåll i Djupdal enligt nedanstående tidtabeller:

SÖDERHAMN — HUDIKSVALL				LJUSDAL — DJUPDAL (Dellen).			
DJUPDAL (Dellen).							
Från Söderhamn C.	10.06	Till	19.14	Från Ljusdal	10.02	Till	16.31
Trönödal	10.30	↑	18.57	Hybo	10.14	↑	16.24
Ländefallet	10.44	↑	18.44	Långbacka	10.31	↑	16.08
Ensnger	10.55	↑	18.33	Delsbo	10.39	↑	16.01
Njutlänger	11.05	↑	18.22	Fredriksfors	10.46	↑	15.53
Iggesund	11.11	↑	18.16	Till Dellen (Djupdal)	11.00	Från	15.45
Till Hudiksvall	11.25	Från	18.02				
Extratåg				Målet för allas utflykt söndagen			
Från Hudiksvall	12.16	Till	16.45	den 18 är Slalombacken i Djupdal.			
Hedsta	12.25	↑	16.36	Entré: Äldre 1:—, Barn 50 öre.			
Forsn	12.32	↑	16.29	FORSA IDROTTSFÖRENING			
Näsviken	12.39	↑	16.22				
Till Dellen (Djupdal)	12.45	Från	16.15				

I tidningsannonsen inför tävlingen fanns även tidtabellen (!) för tågen på Dellenbanan och som gjorde extrastopp i Djupdal för slalompublikens skull.

Nu till själva evenemanget. Och vi börjar med tidningsannonsen där man inte bara utlyser tävlingen som "Nordisk" (trots bara svenska deltagare) utan också i en tidtabell berättar om extratåg från Hudik och Ljusdal – med anslutning till Söderhamn – och där tåget på Dellenbanan gjorde extrastopp i Djupdal för att släppa av och ta emot slalompubliken. Att det sedan handlade om en promenad på 3-4 kilometer fram till backen stod det inget om...

I annonsen utlovas både parkering, servering och högtalaranläggning – och entrén var 1:- för vuxna och 50 öre för barn.

Av utrymmesskäl kan vi inte publicera hela det långa tidningsreferatet av signaturen "Loo", utan nöjer oss med ett antal citat som understryker den tidens syn på idrott och "sportjournalistik".

Så här börjar tidningsreferatet:

"Kylan bet i skinnet och solen höll sig bortskymd av en seg snöslöja när Forsa slalombacke i söndags invigdes med all önskvärd pomp och högtidlighet. Kylan kanske avskräckte många men arrangörerna räknade dock in 600 betalande. Antalet "frigångare" torde dock ha varit betydligt.

Det får icke vara för kallt, om man ska se en slalomtävling, då kan det hela bli enformigt, särskilt om åskådarna icke har förstånd om att röra sig upp efter banan för att studera åkningen lite närmare.

I alla fall fick publiken ett begrepp om att slalom är kvittensen av skidåkning, så att säga en högre form för kunnighet att taga sig fram med detta praktiska fortskaffningsmedel. Det är en konst, som nästan måste läras från barnsben om det icke skall bli för många brutna ben. Bättre provning av balanssinnet, iakttagelseförmågan och smidigheten finns dock icke".

Här konstateras alltså att slalomskidor räknas som "fortskaffningsmedel" och referatet går sedan över i en lång del med bland annat invigning och hyllning av backens initiativtagare Lars Bovin och där – som det heter – "brandchefen och idrottstränaren E. Lison-Almkvist gjorde ett stilt och välberäknat invigningsåk". Skribenten gör också ett något kryptiskt försök att förklara vad utförsåkning egentligen handlar om. Vi läser vidare:

"I slalom fäster sig publiken icke så mycket vid tiden, utan det är elegansen i skidtekniken som närmast intresserar. Denna kommer dock icke till uttryck i prislistan. Givetvis måste det dock smidig och elegant åkning till för att få en god tid."

Själva tävlingen ägnas också några rader, men den kom tydligt lite i skymundan för alla kringliggande synintryck som reportern så målande istället valde att beskriva. Möjligen därför att han (ja, på den tiden var det förmodligen inte en "hon") för första gången skulle skriva om en slalomtävling. Vi tar ytterligare ett citat ur tidningstexten.

"Och så börjades tävlingen med damerna i teten. Som givet är var svenska mästarinnan, lilla kvicka May Nilsson från Åre suverän. Hon hade länge en åktid i första åket som stod sig i konkurrensen med de manliga. Hon noterade nämligen 58,2, men Gunnar Engman, Frösö, var snabbare och fick tiden 56,8. Men så kom unge Sixten Isberg, Åre, och svepte genom alla portarna och vertikaler på 53,8. Det andra åket gick lika elegant och han stod som obestridd segrare med sluttiden 1.47,4."

För ordningens skull kan vi väl nämna att May Nilsson vann damklassen före klubbkamraten Greta Kinberg och Britt Nilsson, Frösö IF. Bästa hälsingeåkare var Inger Bergkvist, Järfös IF på sjätte plats – slagen med 52 (!) sekunder...

Herrklassen toppades av Sixten Isberg, Åre före Ulf Staverfeldt, Frösö IF och Gunnar Engman, Frösö IF. Bäste hälsing var John Larsson, Järfös IF på sjätte plats, 12 sekunder efter segraren.

Som synes från en tid med manuell tidtagning, långt ifrån dagens hundradelar och tusendelar...

Lars Gösta Larsson

Julnötter 2018

Tema Vinter-OS

1. Några gånger har sommar- och vinter-OS ett år arrangerats i samma land. Vilket av följande år var ett av dem.
1) 1932 x) 1948 2) 1960
2. Kvartetten som inte sprängdes. Fyra svenskar först på 50 km. I vilket OS?
1) 1932 x) 1936 2) 1948
3. Vid OS i Garmisch-Partenkirchen 1936 togs hockeyguld av:
1) Kanada x) Storbritannien 2) USA
4. Chamonix 1924 räknas som det första Vinter-OS. Men konst-åkning fanns med vid sommarspelen tidigare. Bl.a. detta år:
1) 1904 x) 1908 2) 1912
5. Ett svenskt guldlag i stafett 4x10 km med tre skidåkare från samma klubb. Vilket år var det?
1) 1980 x) 1984 2) 1988
6. Ryssland fick inte delta i Vinter-OS 2018 och har inte varit med hela OS-historien. När var första sovjetiska Vinter-OS-starten?
1) 1948 x) 1952 2) 1956
7. Före OS i Lillehammer 1994 var två konståkare inblandade i en skandal. Den ena var Nancy Kerrigan. Vad hette den andra?
1) Sonya Harding x) Tenely Albright 2) Carol Heiss
8. Curling återkom 1998 som OS-gren och gav svenska framgångar med bl.a två raka VM-guld för damer. Vilka år
1) 1998 + 2002 x) 2006 + 2010 2) 2010 + 2014
9. Anna Carin Olofsson Zidek deltog i ett OS i längdåkning men vann OS-guld i skidskytte i nästa OS. Vilket var guldåret?
1) 1998 x) 2002 2) 2006

10. Nordisk kombination är numera en gren utan svenskt deltagande. 1956 tog Bengt Eriksson medalj. Vilken valör?

1) Guld

x) Silver

2) Brons

11. Östersunds Fotbollsklubbs spelare Bobo Sollanders morfar Stig tog första svenska alpina OS-medaljen. Vilket år var det?

1) 1948

x) 1952

2) 1956

12. Falun ansökte om OS två år och var närmast ett år, nämligen:

1) 1992

x) 1994

2) 1988

När ni har knäckt julnötterna skickar ni tipsraden till larshedlund400@gmail.com

eller till

Lars Hedlund

Svarven 408

826 94 Norrala

1:a pris 2 Sverigelotter

2 – 3:e pris 1 Sverigelott

Vi vill ha svaren före den 15 februari 2019 !!

Vinnarna publiceras i nästa nummer av Idrottsminnen 1–2019 och får sina vinster samtidigt som Idrottsminnen ges ut!

HIHS redaktion gläds åt att fler och fler av våra medlemmar engagerar sig i HIHS frågesporter. Den första tävlingen vi anordnade var det 1 person som löste våra frågor. Därefter har det blivit en uppåtgående trend att lösa våra frågor. Sist var det 12 medlemmar som skickade in sina lösningar.

**Redaktionen önskar God Jul och Gott Nytt år och
lycka till med Julnötterna !!**

Final om Hälsinglands mästerskap i bandy den 17 mars 1907

Söderhamns Idrottsförening segrar med 11–6

Hämtat från Söderhamns kuriren 18 mars 1907

För andra gången spelades om Hälsinglands mästerskap i bandy (hockey på is) och i likhet med förra året stod sluttävlingen i Hudiksvall samt mellan samma föreningar, nämligen Idrottsföreningen Kamraterna i Hudiksvall (I.F.K.) och Söderhamns Idrottsförening (S.I.F) Söderhamnarna kommo med aftontåget till Hudiksvall och blevo hjärtligt mottagna vid stationen samt inbjudna till sina motståndares hem, att vistas under den tid de blevo kvar där.

På söndagen kl.1 middagen gick tävlingen av stapeln under allt andra än gynnsamma väderleksförhållande. På morgonen regnade och under middagen duggade det litet då och då, som följd härav blev banan mycket lös och vattnet stod högt; dock fanns någon torr fläck här och där. Genast vid utspel togo Söderhamnarna hand om bollen och många minuter hade ej förflutit förrän de förskaffade sig ett försprång på två mål, vilket dock ej långt efteråt kvitterades. Under återstående av första halvleken gjorde S.I.F. 3 och I.F.K. 1 mål och var ställningen således vid halvtid 5–3.

Vid andra halvleks början arbetade "Kamraterna" upp sig och lågo då betydligt över. De lyckades även i början göra 2 mot 1 för S.I.F. Då tycktes Söderhamnarna rycka upp sig och började ett mycket framgångsrikt spel. Anfallen kommo nu i susande fart i oavbruten följd med något motanfall då och då från I.F.K:s sida hvilka dock alla lyckligt avvärjdes i sista hand av backen Jakobsson samt målmannen. Med så stark fart kommo S.I.F:s anfall, att vid ett tillfälle följde målmannen och hela målet med vid anloppet, och två andra gånger den ena av målstolparna.

Vid ett tillfälle blev I.F.K:s målman under publikens jubel inbogsrad i målet av vensteryttern med bollen fast i skridskon. Under andra halvtid lyckades I.F.K. göra ytterligare 1 mål samt S.I.F. 5, och stod spelet vid andra halvtids slut med 11-6 till S.I.F;s favör.

Spelarna blevo mycket hindrade av vattnet och vid anloppet stod det som kaskader om klubborna och ingen gick torr från planen. Vid ett tillfälle gav en spelare som ofrivilligt blivit placerad på magen i det våta, en uppvisning i simning.

Hudiksvalls försvar var ganska gott, dock hade backen placerat sig fel och lämnade åt målvakten att sköta halva planen. Av anfallet må nämnas höger ytter, som spelte mycket effektivt och själviskt. Vensteryttern spelade bra men alldeles för själviskt och för mycket för publiken och kommer laget ej att få den nytta av honom som kan påräknas förrän han lagt bort detta.

Lars Hedlund

**Vi kan redan nu meddela att Hälsinglands
Idrottshistoriska Sällskapets årsmöte 2019,
kommer att hållas i Hudiksvall.**

Plats: Glysishallen

Tisdagen den 26 februari kl.19:00

**Årsmöteshandlingarna kommer att finnas på vår
hemsida www.HIHS.se senast 3 veckor före årsmötet.**

**Om ni vill att årsmöteshandlingarna skall sändas till er
för en kostnad av 15:- kontakta Owe Flodin**

Mobil: 070 - 569 08 31 eller

e-post: oweflodin45@gmail.com

Alla medlemmar är välkomna !!

Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskap

Årsmöte Tisdagen den 26 februari 2019 i Glysishallen,
Hudiksvall. Klockan:19:00

Dagordning för årsmötet:

1. Mötets öppnande
2. Parentation; (Olle Hedgren o Ragnar Sundberg)
3. Val av ordförande och sekreterare för årsmötet;
4. Val av justeringsman att, jämte mötesordförande justera dagens protokoll samt rösträknare;
5. Fråga om kallelse till årsmötet;
6. Styrelsens verksamhets- och förvaltningsberättelse;
7. Revisionsberättelse;
8. Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen;
9. Fastställande av årsavgiften för 2020.
10. Fastställande av ersättningar;
11. Styrelsens förslag till verksamhetsplan och budget;
12. Motioner, förslag från medlemmar, stadgeändringar
13. Meddelande om mottagare av "Forskarpriset 2018";
14. Val av styrelseordförande för en tid av 1 år (avg. Lars Hedlund);
15. Val av tre styrelseledamöter för en tid av två år (avg. Conny Forsell, Leif Styrman, Harry Enestig);
16. Val av två styrelsesuppleanter för en tid av ett år (avg. Erik Wiger, Göran Strömbom);
17. Val av en revisor och en revisorssuppleant för en tid av ett år (avg. Ingvar Thuresson och Tore Tjärnberg);
18. Val av tre ledamöter i valberedningen för en tid av ett år (Avg. Lars Andersson, Hans-Ola Larsson och Jan-Erik Flink);
19. Beslut om firmatecknare, internetbehörighet, dispositionsrätt och bankkort;
20. Övriga frågor;
21. Mötets avslutning.

Jubilerande föreningar 2019

Under 2019 kan nio av Hälsinglands idrottsföreningar ställa in sig på hundraårsfirande. Med andra ord bildades de 1919 men det enda gemensamma i övrigt är väl att samtliga under någon period har haft fotboll på programmet.

Ala IF har idag blivit en renodlad handbollsklubb. Har under åren haft bland annat friidrott, bandy och orientering på programmet. Orienterarna hemförde några DM-segrar innan de bildade specialklubben Ljusne-Ala OK 1940 tillsammans med orienterarna från likaledes 100 års-jubilerande Ljusne AIK.

Bergsjö IF har också haft orienteringsverksamhet en gång i tiden. Dessutom skidor både på längden och i alpina pisterna med André Myhrer som förgrundsfigur.

Brobergs IF hade också en bred verksamhet under sina första decennier med bland annat skridsko, vattenpolo och simning innan det blev bandy för hela slanten.

Forsa IF har också varit en förening med bred verksamhet som orientering, skidor, friidrott, ishockey och bandy på programmet.

Hybo AIK var den tredje idrottsklubben som bildades i samhället efter Hybo IF och Hybo Bollklubb. Men klubben var vilande några år under andra världskriget innan den återuppstod 1946. I dag en specialklubb för längdåkning. Skidskytten Per Andersson (Westberg) OS-deltagare 1976.

Kilafors IF har också bedrivit nära nog de flesta idrotter under någon period som bandy, brottning, cykel, gång, bordtennis, skidor, orientering, ishockey och friidrott. En handfull friidrottare med rötter i föreningen har blivit landslagsmän.

Ljusne AIK också en klubb med bred verksamhet under åren. Fotbollslaget huserade några år i division II – då näst högsta serien – på 1950-talet. Fotbollsproffset Torbjörn Jonsson och Curt Cahlman i dåvarande allsvenska Sandvikens IF de mest kända fotbollsprofilerna. Ishockey, cykel, skidor, simning, orientering, handboll (damer), och friidrott har Ljusne AIK också bedrivit. Per Eriksson tävlade för Ljusne AIK då han deltog i London-OS 1948 medan Gun Olsson (Eriksson) hade lämnat Ljusne AIK för IFK Helsingborg då hon deltog i München 1972.

Ströms IF bildades 1919. 1928 bildades Stocka IF, som gick upp i Ströms IF 1932 varvid namnet ändrades till Ström/Stocka IF. Äktenskapet blev uppenbarligen inte så lyckligt för redan året efter, 1933, bildades Stocka IK och 1934 ändrades namnet Ström/Stocka IF till Strömsbruks IF. 1947 gjordes ett nytt försök med sammanslagning då Stocka IK uppgick i Strömsbruks IF och Ström/Stocka IF återuppstod på nytt. Den här gången levde föreningen fram till 1958 då den uteslöts från RF. Strömsbruks IF ombildades 1959 och har bedrivit även orientering, friidrott, ishockey och båtspport. Stocka IF spelade bandy under 40-talet

Stugsunds IK vann SM i skidbudkavle 1928 och arrangerade den på sin tid mycket populära Stugsundsstafetten på skidor. Har vunnit fem DM-kavlar och en individuell titel i orientering. Mångårig bandyverksamhet.

Conny Forsell

PS:

Kan nämna att HIHS styrelse kommer att besöka dessa nio 100-åringar och erbjuda ett visst stöd från HIHS när det gäller det eventuella 100-årsfirande år 2019.

Torbjörn Jonsson – till minne

En av Hälsinglands stora fotbolls-legender **Torbjörn Jonsson**, har gått ur tiden.

Torbjörn Jonsson var född i Ljusne och började sin fotbollsbanan i Ljusne AIK.

Redan som 17-åring debuterade han i LAIK:s A-lag, som 1953 var på väg till allsvenskan.

Han värvades till IFK Norrköping när han fortfarande var junior och det dröjde inte länge innan Torbjörn tog plats i deras A-lag och sedermera även en plats i Sveriges landslag.

1960 fick Torbjörn Jonsson Guldbollen som Sveriges bästa spelare. Samma år

blev han proffs i Real Betis i Spanien, sedan gick flyttlasset till Italien där Torbjörn spelade i Fiorentina, Roma och Mantova.

År 1967 gick flyttlasset hem till Norrköping. Trots alla framgångar släppte aldrig Torbjörn kontakten med hembygden. När han besökte sin syster i Ljusne, gjorde han alltid ett besök på Ljusneborg, där allt började.

Hela Fotbolls-Sverige sörjer, Torbjörn blev 82 år.

*Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskap
önskar våra medlemmar en God Jul och ett
Gott Nytt År !!*

Gör ett besök i Glada Hudik

Här finns den unika miljön och Sveriges gladaste handelsstad med ett 80tal butiker, restauranger och caféer mitt i centrum.

Kommun o näringsliv i samverkan